Td030_17

Κι ν Αϊ-Δημή-, *μωρέ Θω-νο-μαή*
κι ν Αϊ-Δημήτρης έ-νε-ρεται
και ν Αϊ-Δημήτρης έ-νε-ρεται
θ’ αρραβωνιάσουν τα-να παιδιά
θ’ αρραβωνιά-, *μωρέ Θω-νο-μαή*
θ’ αρραβωνιάσουν τα-να παιδιά
θ’ αρραβωνιάσουν τα-να παιδιά
θ’ αρραβωνιάσ’ κι η Θω-νο-μαή
θ’ αρραβωνιάσ’, *μωρέ Θω-νο-μαή*
θ’ αρραβωνιάσ’ κι η Θω-νο-μαή
θ’ αρραβωνιάσ’ κι η Θω-νο-μαή
καν’ας και δεν προβό-νο-δησε[1]
καν’ας και δεν, *μωρέ Θω-νο-μαή*
καν’ας και δεν προβό-νο-δησε
καν’ας και δεν προβό-νο-δησε
βάν’ του μπαμπά τσου προ-νο-ξεν’τή
βάν’ του μπαμπά τ’ς, *μωρέ Θω-νο-μαή*
βάν’ του μπαμπά τσου προ-νο-ξεν’τή
βάν’ του μπαμπά τσου προ-νο-ξεν’τή.
Πάνε μπαμπά μ’ στον Βα-να-γγελή
πάνε μπαμπά μ’, *μωρέ Θω-νο-μαή*
πάνε μπαμπά μ’ στον Βα-να-γγελή
πάνε μπαμπά μ’ στον Βα-να-γγελή
για να τον πεις να προ-νο-βοδήσ’
για να τον πεις, *μωρέ Θω-νο-μαή*
για να τον πεις να πρ-νο-βοδήσ’
για να τον πεις να προ-νο-βοδήσ’
μπαμπάς τ’ς τραβάει και δε-νε παείν’.

Κι ν Αϊ-Δημήτρης έρεται
θ’ αρραβωνιάσουν τα παιδιά
θ’ αρραβωνιάσ’ κι η Θωμαή
καν’ας και δεν προβόδησε
βάν’ του μπαμπά τσου προξεν’τή.
Πάνε μπαμπά μ’ στον Βα-να-γγελή
για να τον πεις να προβοδήσ’
μπαμπάς τ’ς τραβάει και δε-νε παείν’.

[1]Προβόδησε >προβοδάω:στέλνω